

אבות על ידי בני (ערך)

נשמתא דאורייתא

גיליון 378 • ערב שבת קדש פְּרֻשֵׁת וְאַתְחַנֵּן/נחמו • חמשה עשר באב תשע"ט

תורם השבוע

נדפס ע"י ולזכות **שלמה יגאל בן אסתר** שיחי' להצלחה רבה ומופלגה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות ובטוב הנראה והנגלה

תורם השבוע

נדפס ע"י ולזכות **יוסף בנימין שיחי' הירץ** ומשפחתו שיחיו להצלחה רבה ומופלגה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות ובטוב הנראה והנגלה

גם אתה יכולה לקחת זכות של לימוד אלפי ילדים וילדות לשותפות במבצע והשיב לב אבות על ידי בני **מענדי אלפרוביץ 0523017770**

בְּדַרְכּוֹ שֶׁל רַבִּי לְוִי-יִצְחָק נִשְׁמָתוֹ-עֵדוֹן

ילד/ילדה: כ' במנחם-אב, חל יום ההולאה ה-75 של הגאון המקבל רבי לוי-יצחק שניאורסון נשמתו-עדון, אביו של כבוד-קדשת אדמו"ר נשיא דורנו.

רבי לוי-יצחק היה רבה של העיר דניפרופטרובסק (יקטרינוסלב), עיר מחוז גדולה באוקראינה. את רבנותו נהל ביד רמה, תוך שהוא פועל ללא חת להפיץ תורה ויהדות בעירו ומחוצה לה.

בחדש ניסן תרצ"ט נעצר בביתו על-ידי המשטר הרוסי והובל למעצר. לאחר חדשים ארפים בהם העבר מבית-סתר אחד למשנהו, נשפט ונדון לחמש שנות גלות בעיר צ'אלי שבקזחסטן. המטרה הייתה להרחיקו מבני קהלתו ומחתיים היהודיים בכלל, לבודד אותו ולשבר את רוחו.

אחרי שהם המשיכו באיומיהם, ענה להם ר' לויק שהוא מוכן לנסע למוסקבה ולהפגש עם קלינין, נשיא רוסיה ולהסביר לו שהוא אינו יכול לתת הכשר על דבר לא פשר... אם הנשיא יקבל את הדברים, מה טוב. אם לא, הוא יכול להעניש את הרב, אך הרב לא יזוז מעמדתו ולא יעשה דבר נגד רצון השם!

כשנציגי השלטון שמעו את הדברים וראו שר' לויק לא מתכוון להפגע להם, הם העבירו את הדברים עד לדרגים הגבוהים ביותר בשלטון, לנשיא רוסיה, או ליועציו. למרבה הפלא, נתנה ההוראה לשמע בקולו של הרב ולתת לו להעמיד משגיחים ולמלא אחר הוראותיהם. כך כל הקמח והמצות שנאפו על ידי השלטונות היו בהכשר מהדר לפסח...

ספור זה מהנה הוראה לכל אחד מאתנו, החל מגיל הילדות, שכאשר יהודי עומד בתקף ואומר שאינו יכול לעשות משהו נגד צווי השם, בסופו של דבר הוא יצליח בכך.

אמנם לא לכל אחד יש נסיון כמו שהיה לר' לויק מול השלטונות, אך לכלנו יש נסיון לראות אם אנו עומדים בהצלחה נגד היצר הרע. עלינו לעמד נגדו בתקף יהודי והשם בנדאי יעזר לנו לנצח אותו. כך אנו זוכים לחרות מהיצר הרע ולגאולה השלמה.

(מעובד ע"פ שיחה לילדי "צבאות השם", ח"י ניסן תשמ"ג)

© 2018 creative

לזכות החיילת בצבאות ה' **רבקה אידא תחי'** והחייל בצבאות ה' **מנחם מענדל שיחי'** ולזכות הוריהם **הרצל ושירה שיחיו קוסאשוילי**

להצלחה רבה ומופלגה בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות ובטוב הנראה והנגלה

לשותפות בפעילות נשמתא דאורייתא לאלפי ילדים וילדות צוז קשר ר' מנחם מענדל אלפרוביץ 0523017770

✂ _____ ✂
גיליון 378 ואתחנן
שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____
כיתה: _____ חתימת הורים: _____

בדרכי החסידים

לא להתפעל מהגוי!

לרגל יום ההולאה של רבי לוי יצחק שניאורסון זצ"ל, אביו של הרבי כ' מנחם אב, להלן מה שספר הרבי בהתעודות לרגל ח"י ניסן, יום הולדתו של אביו, על עמידתו של אביו בתקף על שמירת פשרות המצות, ברוסיה הקומוניסטית:

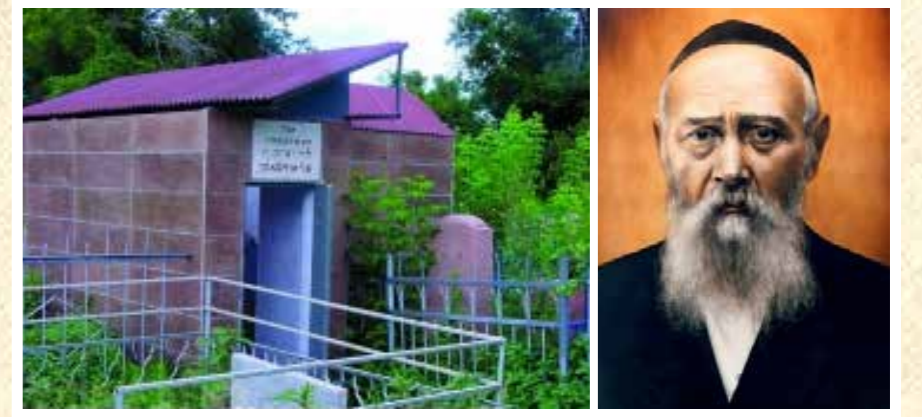
העיר ששמש בה ר' לויק (כך כנה הרב בחפה בפני החסידים) בתור רב הייתה בדרום רוסיה, ובאזור ההוא גדלה מרבית החטה של מדינת רוסיה.

עד אותה שנה, כשהיו זקוקים להכשר שהקמח אכן נטחן תחת שמירה מעלה וכשר לאפית מצות, היו פונים לר' לויק והוא היה נותן את ההכשר הדרוש, לאחר שהעמיד משגיחים בטחנות הקמח אשר שמרו והשגיחו על טחינתו שלא יבוא במגע עם מים.

אך בתחלת שנות המשטר הסובייטי ברוסיה, הלאימו' השלטונות את כל המפעלים, וכך טחנות הקמח וגם המאפיות המרפזיות שאפו את המצות היו בבעלות השלטונות ופעלו בפקוחם של נציגי הממשלה.

כיון שהם רצו שהיהודים יקנו את המצות, פנו נציגי השלטונות לר' לויק ואימו עליו שגם בשנה זו הוא תיב לתת הכשר על הקמח, אך בלי לתת אפשרות למשגיחי הפשרות לבדק שהכל אכן נעשה כהלכה. עליו להכשיר את כל הפמות ואוי לו אם לא...

השיב להם הרב, שאם ירשו לו להעמיד משגיחים משלו וישמעו

תמונתו של ר' לויק לצד ציגנו באלמא-אטא שבקזחסטן

להוראות המשגיחים הוא יעניק את ההכשר הדרוש. אך אם לא, הוא יודיע ויפרסם לכלם שפשרות הקמח אינה באחריותו...

אבא/אמא: את רוחו האיטנה של רבי לוי-יצחק, לא הצליחו הרשעים לשפר.

יש לא-מעט עדויות על הקפדתו של רבי לוי-יצחק, גם במקום גלותו, על כל דין ומנהג, ועל מאמציו העלאיים להשפיע תורה ויהדות על מעט היהודים שנמצאו בסביבתו. כמו כן, רבים מפרושי העמקים של רבי לוי-יצחק על ספר הזהר הקדוש, נכתבו על-ידו בגלותו.

אבל גופו נחלש מאוד. הוא נאלץ לחיות בתנאים גשמיים קשים ביותר, עם מעט מאוד מזון (כשר), בלי תרופות ושאר פיוצא-בזה. כארבע שנים עשה רבי לוי-יצחק בצ'יאלי.

באמצע שנת תש"ד התר לו לעבר לעיר אלמא-אטא, בירת קזחסטן. אולם עד מהרה התפרצה בגופו מחלה קשה שממנה לא נרפא.

ביום רביעי, כ' במנחם-אב תש"ד, עלתה נשמתו הטהורה השמימה. ילד/ילדה: בשנת תש"נ חל כ' במנחם-אב בשבת פרשת עקב. זו הייתה השנה ה-46 לפטירתו של רבי לוי-יצחק ובהתועדות שערך הרבי באותה שבת הוא התמקד בעקר בהוראות בעבודת-ה' שאפשר ללמוד משמו הראשון של אביו - לוי.

נקודה משיחה

נחמו, נחמו

ילד/ילדה: רבן גמליאל, רבי אלעזר בן עזריה, רבי יהושע ורבי עקיבא, יצאו לרומי לשליחות חשובה. בדרך, הם כבר שמעו את הרעש הגדול העולה מהעיר בה מתנהלים 'עסקים כרגיל' והאנשים צוהלים ושמחים. החלו החכמים לבכות, אך רבי עקיבא צחק...

אבא/אמא: שאלו אותו החכמים: מפני מה אתה צוחק? השיב להם רבי עקיבא: מפני מה אתם בוכים?

ענו לו: בית אלקינו שרוף באש, ואנו שומעים את הרומאים, עובדי עבודה זרה, שהחריבו את בית המקדש צוהלים ושמחים, ולא נבכה?

השיב להם: אם לעוברי רצונו כן, לעושי רצונו על אחת כמה וכמה. כלומר, הכל מאת השם. אם הוא מאפשר אפילו להם לשמת, עוד יבוא יום של נחמה, בו אנו נזכה לשמת הרבה יותר מהם.

ילד/ילדה: ספור נוסף:

אותה קבוצת חכמים הלכה שוב והפעם לירושלים. כשהם הגיעו להר הצופים' ממנו רואים את הר הבית, קרעו החכמים את בגדיהם לאות אבל על החרבן. כשהתקרבו יותר והגיעו להר הבית הם נחרדו לראות שועל

הסבה לכך הייתה שהגימטריה של "לוי" גם היא - 46.

השם "לוי" מזכיר לנו מיד את שבט לוי שהיה שבט יוצא-דפן בעם-ישראל.

על בני לוי נאמר בפרשתנו, "בעת ההיא הבדיל ה' את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה', לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה". בני לוי הבדלו משאר השבטים ותפקידם היה "לעמד לפני ה' לשרתו". מהסבה הזאת (כפי שנאמר בפסוק הבא), "לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו". הלויים לא קבלו שטח משלהם בארץ-ישראל, שכן את כל זמנם הם הקדישו לעבודת המקדש ולא לחרישה וזריעה.

אבא/אמא: מצד שני, בני שבט לוי לא היו מנתקים משאר חלקי עם-ישראל. להפך, במקביל לעבודתם בבית-המקדש, הטל עליהם תפקיד נוסף - "להורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים לרבים, שנאמר 'ורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל'".

בני שבט לוי היו תלמידי-חכמים והם למדו את כל שאר השבטים את הלכות התורה ודיניה.

לספוס: הלויים אמנם הקדישו את חייהם לעבודת-ה', תוך נתון מענייני חליו, אבל ביחד עם זה הם היו מחברים לעם ולמדו אותו

תורה.

למעשה, אפשר אפילו לומר שאת ההתעלות הרוחנית האישית שלהם נצלו בני שבט לוי לטובת שאר חלקי העם.

ילד/ילדה: שתי התכונות (המנגדות לכאורה) הללו, אפילו גם את רבי לוי-יצחק שניאורסון:

מצד אחד, הוא היה 'מורם מעם'; גדול מאוד בתורת הנגלה ובחכמת הנסתר.

מצד שני, הוא לא בחר לעצמו חיים של הסתגרות בין כתלי בית-המדרש, אלא הוא שמש רב ומנהיג של עיר גדולה שממנה הוא הפיץ תורה ויהדות בכל רחבי המדינה כלה.

וזאת ההוראה שעלינו ללמד ביום ההולא כ' במנחם-אב:

מצד אחד, על כל אחד מאתנו להתעלות בלמוד תורה ובקיום מצוות ה'. עלינו לשאף לכך שענייני העולם-הזה לא יתפסו אצלנו מקום. ומצד שני, חובתנו להיות קשובים ואכפתיים לסביבה שלנו. להשפיע על הזולת ולסייע לו, בגשמיות וברוחניות.

ללכת בדרך של רבי לוי-יצחק נשמתו-עדין.

(על-פי 'התועדות' תש"נ, חלק ד', עמ' 146 והלאה)

אבא/אמא: רבי עקיבא שדרכו לראות את הטוב שבכל דבר, עונה להם שדוקא כשהוא רואה את גדל החרבן, הוא מבין כמה תהיה גדולה הנחמה. אם הרומיים פה צוהלים ושמחים אחר החרבן, אנחנו נשמח בעתיד עוד יותר!

אם הנבואה של אורייה על החרבן התממשה בתקופה גדולה, הרי שגם הנבואה על הגאולה תתממש בתקופה גדולה!

לכן הוא הזכיר דוקא את הנבואה "ציון שדה תחרש" - כמו שחורשים שדה, בשביל שאחר כך תצמח תבואה חדשה, כך החרבן הוא בשביל בית המקדש השלישי, שיהיה נעלה יותר מקודמיו וקיים לנצח!

ילד/ילדה: הודו לו החכמים ואמרו: "עקיבא נחמתנו, עקיבא נחמתנו!" - כעת אנו מבינים שבכל שהחרבן הוא גדול יותר, זהו בעצם חריש יותר עמק, שאחריו הבגין והצמיחה יהיו גדולים יותר.

הלקח: רבי עקיבא שהיה בן גרים, והתחיל בעצמו ללמד תורה רק בגיל ארבעים, הוא זה שיכול היה לראות את הטוב שבתוך הרע, כי גם בחיים שלו הוא לא הסתפל על המצב שלו ואמר "אין סכוי" אלא הסתפל על העתיד והתחיל ללמד תורה מתוך מאמץ גדול. כך גם אנחנו צריכים לדעת שעם עוד קצת מאמץ נשיג את כל הדברים הטובים ונזרו את הגאולה!

(מעובד ע"פ שיחת שבת נחמו, לקו"ש חי"ט)